

L É P C S Ő K

VIII. évfolyam 11. szám

2008. november 2.

Kerepesi Római Katolikus Plébánia
2144 Kerepes Templom u. 17.

„Aki úgy él, hogy hisz benne m,
nem hal meg örökre.” (Jn 11, 25)

A tartalomról: A hit nem magánügy
Sajtóapostolok találkozója
Magyar szentek, boldogok emléknepja
A Jó Pásztor hazavitte báránykáját
Mezei Mária - Vallo mástöredékek
A plébániánkról jelentjük ...

Szentmise szándékok november hónapban

1.		(8.00)
		(18.00)
2.	A Szabó család +tagjai	(8.00)
	+Nagyszülők, +Szilvia 3. évf. / A kerepesi és szilasligeti összes +Hívekért	(11.00)
	+Veres Mihály és +Szülők	(18.00)
3.	A Kerepesen egykor szolgált +Papok, +Tanítók, +Kántorok	
4.	A kerepesi Hívekért	
5.	A Szabó család +tagjai	
6.	Hálából - házassági évfordulón és névnapon	
7.	Jézus Szt. Szíve tiszt. engesztelésül; +Hajósi, +Brena családtagok és összes +Hozzáart.	
8.	+Berta Márton, +Neje és +Leányuk	
9.	+Sárvári László, +Szülei és +Testvérei	(8.00)
	+Meleg János, +Meleg Jánosné	(11.00)
	+Gróf Gábor 5.évf.	(18.00)
10.	+Varga József, +Ohád Anna és +Gyermekeik	
11.	+Tabányi József és +Szülei	
12.	+Noszál Béla évf. és +Noszál Béláné évf.	
13.	+Mária, +Gáspár szülők és +fiuk Gáspár	
14.	+Wéber Árpád évf.	
15.	+Zsiák Józsefné	
16.	+Buti Istvánné 19. évf.	(8.00)
		(11.00)
	+Szöllős János, neje +Brancs Anna és +János fiuk	(18.00)
17.		
18.	+Varga József és +Szülei	
19.	+Gróf István, neje +Madarász Ilona és összes +Hozzáartozó	
20.	Hálából a gyöngyösi búcsún nyert kegyelmekért, a résztvevőkért és családtagjaikért	
21.		
22.	+Legéndi László és +Szülei	
23.	+Fogd Zoltán 14. évf. és +Szülei	(8.00)
		(11.00)
	+Szépvölgyi Jánosné és +Férje	(18.00)
24.	Hősi Halottakért	
25.	Élő Sándor születésnapján, a kapott kegyelmekért	
26.		
27.		
28.		
29.	+Kovács Mihály, neje +Gróf Anna és összes +Hozzáartozó	
30.	Pócza Jánosné +Török Mária és +Szülei	(8.00)
		(11.00)
	+Hortobágyi Istvánné, +Férje és +Hozzáartozók	(18.00)

Gondolatébresztő

A hit nem magánügy

Egy újság címlapján elemzésre került a jövő, abból a szempontból, hogy lesz-e kinek bemutatni a szentmisét 50 év múlva vagy nem. Ezen én is sokat gondolkodtam már korábban, és szeretném megosztani, ahogy én látom. A dolognak két fontos pillérét látom veszélyben, egyrészt a családi életet, másrészt pedig a külvilágból kapott normákat. A jövő templomba járói a mai fiatalok lesznek, vagy nem lesznek. Ha így mennek a dolgok, mint most, akkor nem sok reményt látok. Ugyanis az egyházban aktívan jelenlévő közösségen végignézve én 44 évesen fiatal vagyok. Ezen kívül, az „ivararány” is eltolódott a hívek között a nők javára. Valójában a hitet a gyermek az anyatejjel szívja, vagy nem szívja magába. Aztán sokat segít ebben a nagymamák imádságos élete is. A hitben való megerősödéshez fontosnak érzem a tudatosan hívő édesapák példáját. Nem sok olyan édesapát látok a templomban, akik erejük teljében világító fáklyaként mutatják a hit útját a híveknek és a közösségnek. Tudom, hogy a hit valójában Isten kegyelme, amely keves családapának adatik meg. *Azt biztosan tudom, a saját életemből, hogy a gyerekeimnek hiába magyaráznám a másokért odaadott élet szépségét, a hit gyakorlásának fontosságát, ha magam pedig ezzel ellentétes dolgokkal múltatnám az időt.*

A fiatal az ideje jelentős részét a családon kívül, az iskolában tölti. Ott a szaktárgyak mellett megtanulja a társadalmi környezet erkölcsi normáit is, ami egy életre elkíséri. Egy, otthonról vallásos indíttatású fiatal azonnal konfliktusba kerül a közösséggel, mert egész másként vélekednek bizonyos dolgokról az iskolában, mint otthon. Döntenie kell, hogy mit fogad el: vagy beáll a sorba, és magával sodorja a világi közösség, vagy vállal egy kevesek által képviselt álláspontot. A hit elveit pedig otthonról kell erősíteni, egyébként még a csírája is kiveszik a fiatal szervezetből.

Úgy gondolom, a megoldás a társadalmi méretekben történő evangelizáció lehet csak. Ezt természetesen teszik a keresztény családok a mikrokörnyezetükben. Ez egy rendkívül példaadó, de igen lassú folyamat. Ez hosszú távon nem ad megoldást.

Fel kell tűnnie egy olyan karizmatikus egyénnek az emberek előtt, aki világosan és hatékonyan el tudja magyarázni az emberek tömegének az evangéliumokban rejlő csodát és kegyelmet. Ilyen volt II. János Pál, akinek még a halálán is sok megtérést feljegyeztek a hírügynökségek. Ez rengeteget segít a jövőnek, viszont a megoldás kulcsa, úgy gondolom, a kisgyermekkortól kezdődő következetes vallásos nevelés és oktatás lehet csak. Sajnos a „jóléti rendszerváltással” ennek helyreállítása nem történt meg. A 20. század ötvenes éveiben a szabad vallásgyakorlást hirdetve az oktatás és az egészségügy alól államosítás címén kihúzták azt az alapot, amire a történelem során felépült: a törvényt, a hitet, a felebaráti szeretetet. Ezek helyett nem adtak semmit, és a társadalmi életet meghatározó két alapvető ágazat csak sodródik, mint jégén a figyelmetlen autós, hol az út egyik oldaláról kap egy ütest, hol a másikról. A sodródó autó is megáll egyszer, és ha még van lehetősége, döntenie kell a vezetőnek, vagy döntenek helyette, mi módon folytassa útját. A társadalomban zajló folyamatok is egyszer eljutnak olyan fordulóponthoz, ahol fel kell vállalni a felelős döntést a jövőről, nekünk magunknak. Biztosan lesznek, akik irányt mutatnak.

A magyar történelem ékes példákkal szolgál. Példaként említhetem Prohászka püspök munkásságát, aki a 19-20. század fordulóján a katolikus megújulás magyar apostolának tekinthető. Ő felismerte, hogy a társadalmi tudat csak akkor változik meg, ha a hívő katolikusok nagy arányban vesznek részt a közéletben.

A jövő szempontjából *a hit nem magánügy* vagy egy választási lehetőség csupán. A hit nekünk, magyaroknak egy esély, amelynek mentén földi pályafutásunk során kövesszük a mennybe vezető utat.

Életünk végén így bizalommal várhatjuk a megígért üdvösséget

(Dr. Kovács Kázmér)

Magyar szentek és boldogok emlénapja

A Magyar Katolikus Egyház 1970 óta november 13-án tartja emlénapját mindazon MAGYAR szenteknek és boldogoknak, akiknek ereklyéit a magyar templomokban tiszteljük, akik magyar földön születtek, vagy akiknek magyar földön teljesedett ki életművük.

A kanonizált szentek és boldogok mellett azokat is ünnepeljük, akiknek nincs külön ünnepnapjuk. A hétköznapok ismeretlen hősei, szentjei ezek. November 13-a tulajdonképpen *a magyar Mindenszentek ünnepe*.

Budapesten a XI. kerületben áll a Magyar Szentek temploma, amely ezen a napon tartja búcsúünnepét. Szentjeink közös jellemzője - akár magyarnak születtek, akár más országból érkeztek a Kárpát-medencébe - az, hogy fontosnak tartották magyar hazánk sorsát, felelősséget vállaltak, áldozatokat hoztak érte, és hősi fokon gyakorolták a keresztény erényeket. Méltó tehát, hogy e napon együtt ünnepeljük őket: üdvözlőjeink ismert vagy névtelen seregét, valamint boldoggá és szentté avatásra váró jelöltjeinket.

Az ismert magyar Szentek és Boldogok statisztikája:

- ◆ Pannónia szentjei (honfoglalás előtti idő): 7 fő, pl. Szent Márton
- ◆ Szentek és boldogok Szent Istvántól Salkaházi Sára szociális testvérig 51 fő.
- ◆ Magyarország egyedüli nemzet a világon, amelyiknek első és utolsó uralkodóját szentként illetve boldogként tiszteli az Anyaszentegyház, mivel IV. Károly utolsó apostoli királyunkat 2007. augusztus 3-án avatta boldoggá II. János Pál pápa.
- ◆ Akiknek folyamatban van boldoggá avatásuk: 12 fő. Legjobban Kaszap István ügye áll, akinek a Szentatya elismerte hősies erénygyakorlását, és már csak egy igazolható csoda hiányzik boldoggá avatásához.
- ◆ A legnagyobb várakozás Isten szolgája, Mindszenty József bíboros eljárását kíséri, az ő esetében már két csodás gyógyulás várja a római értékelést, azonban a hercegprímás életútjának összegzéséről nem készült el az un. positio. Ezen dolgoznak a Szentté Avatási Kongregáció történészei, teológusai, főpapjai, hogy a pápa meghozhassa döntését Mindszenty József hercegprímás életszentségéről.
- ◆ Néhány név a boldoggá avatásra jelöltek közül: Bogner Mária Margit (+1933), Márton Áron püspök (+1980), Scheffler János (+1952), Bogdánffy Szilárd (+1953), Meszlényi Zoltán Lajos (+1953) püspökök, Brenner János (+1957) áldozópap; Márton Boldizsár Marcell (+1966) karmelita szerzetes, Bálint Sándor (+1980) néprajztudós.

A boldoggá és szentté avatási eljárásoknak azonban nincs időhatára, régen évszázadokig is elhúzódtak. Ma már lényegesen gyorsabb az ügymenet, annak ellenére, hogy a magyar jelölteken kívül csaknem háromezer jelölt vértanúságát vagy életszentségét, és közbenjárásukra történt csodákat vizsgálja a vatikáni Szentszéki Hivatal. Ezért imádságunkkal segíthetjük legjobban a boldoggá és szentté avatásukat.

2007-ben két magyar szent jubileumát ünnepeltük: Szent Imre herceg születésének milleneumát, és Árpád-házi Szent Erzsébet születésének nyolcszázadik évfordulóját. Mindkettőjük ünnepnapja novemberben van, miként a pannóniai születésű Szent Márton és a magyar földön született Skóciai Szent Margit emlénapja is.

Az apostolok korától kezdve hazánk földjén keresztények sokasága tett tanúbizonyságot Jézus Krisztusról, az Isten Fiáról. A Kárpát-medencében a magyarság talált itt hazát, Árpád-házi királyaink pedig szenteket, és példát adtak népünknek. Talán egyetlen fejedelmi család sem adott annyi szentet, mint éppen az Árpád-házi királyi család.

Sajtóapostolok VII. országos találkozója Mohácson

Az egyházközségi lapok és honlapok szerkesztői VII. alkalommal találkoztak a Magyar Katolikus Újságírók Szövetségének (MAKUSZ) szervezésében október 10–12. között, hogy beszámoljanak egymásnak munkájukról, örömeikről és nehézségeikről, és tapasztalatot cseréljenek. A sajtóapostolok

idén a pécsi püspökség vendégeként az egyházmegye által fenntartott Szent János Hotelben gyűltek össze Mohácson.

Szerdahelyi Csongor és Mayer Mihály
megyéspüspök

Az első napon az ország minden részéről és a határon túlról (Kárpátaljáról és a Vajdaságból) is érkező mintegy ötven újságírót Mayer Mihály megyéspüspök köszöntötte, és rövid áttekintést adott az alapításának ezeréves jubileumára készülő Pécsi Egyházmegyéről. Ezt követően bemutatkoztak azok a résztvevők, akik első alkalommal képviselték egyházközségüket.

A második nap szentmisével kezdődött, majd előadások következtek a pécsi egyházmegye történetéről, a szakrális építészeti emlékekről, a Pécsi Egyházmegye kiadványairól.

Garadnay Balázs általános helynök az evangélium hirdetéséről beszélt. „Legyetek Szentek!” - ami azt jelenti, megtalálni a közösséget Jézussal, mert csak erre lehet építeni. Publikálni kell a II. Vatikáni Zsinaton meghirdetett kötelező programot, miszerint mindenki megvan hívva az életszentségre. *Komoly megfontolás tárgya, hogy mit engedünk be az életünkbe, és mit nem!* Tevékeny szeretetben kell élnünk, tanúságot tenni Jézus jóságáról és a saját meghívásunkról. Az Igazság munkatársaivá kell lennünk!

Mód Miklós plébános atya vetítőképes előadásban mutatta be, hogyan készült el a „Biblikus zarándokút”, ami Jézus életútját kíséri végig Kolontár és Devecser községeiben.

Dévényi István, a Heti Válasz munkatársa *Milyen a jó honlap?* című előadásában az „y-generáció” egyre népesebb táborára irányította a hallgatóság figyelmét. E csoport tagjai szinte kizárólag a világhálón keresztül kommunikálnak, szereznek információt és kötnek üzletet. Az egyházközségi honlapok szerkesztőire tehát kiemelkedő missziós feladat hárul, hogy internetes oldalainkon vonzóan mutassák be közösségüket és azon keresztül Krisztus tanítását. Dévényi István az egyes honlapokat elemezve apró trükköket mutatott be, melyek hatékonyabbá teszik az örömhír eljuttatását az új generáció tagjaihoz.

Az esti fórumon kiértékeltek a hallott előadásokat.

Vasárnap, a szentmise után megismerkedhettünk Kárpátalja és a Vajdaság sajtómunkájával. Ezt követően rövid városnézéssel (Helytörténeti múzeum, Fogadalmi templom) folytatódott a program.

Hálával és köszönettel tartozunk a pécsi püspökségnek, Szerdahelyi Csongornak, a MKPK sajtótitkárnak, Rochlitz Bernadettnek, akik idén is megszervezték számunkra ezt a tartalmas és tanulságos találkozót.

(Sohan Andrásné Mariann)

G y e r m e k o l d a l

A Jó Pásztor hazavitte báránykáját

"Egy misszionárius járta a környéket, hogy elvigye az evangéliumot az embereknek. Éppen odaért egy meglehetősen omlatag többemeletes házhoz, amely biztosan több száz éves volt. Egy régi falépcső vezetett meredeken felfelé, ahol a tetőtérben volt még egy kis lakás. Hirtelen megállt a lépcsőn félúton, mert mintha egy hangot hallott volna énekelni. Nagyon meglepődött, és tovább ment felfelé a keskeny, kitaposott lépcsőn, míg a félhomályban megállt egy régi ajtó előtt, amely egy szegényes lakásba vezetett. Habozva nyitotta ki az ajtót és az egyik homályos sarokban megpillantott egy beteg fiút, aki sápadtan és soványan feküdt egy matracon. Nagyon hideg volt a szobában, mert nem volt benne fűtés, sem kályha. A misszionárius egyetlen pillantással felmérte, hogy a fiú bizony nagyon beteg, közelebb lépett hozzá, és mivel nem volt szék, letérdelt a fekhely mellé a padlóra. Barátságosan üdvözölte a fiút, a neve és a szép dal iránt érdeklődött, amelyet ő az előbb énekelt. A fiú nagyon örült a váratlan látogatásnak, és ezt mondta: - Tomi vagyok. Aztán elmesélte a misszionáriusnak, hogy már régóta beteg és ágyban fekszik. Gyakran énekli ezt a dalt, amelyet még régebben tanult egyszer egy istentiszteleten. De nem tudta fejből ennek az éneknek minden versszakát. Aztán elkezdett énekelni:

*A mennyben otthonom,
Hol nincsen szenvedés,
Hol gond és fájdalom
S halál nem ismerős.
Hol béke vár reám,
S vihar nem ostromol.*

Ahol szegény szívem megnyughatol.

A látogató nagyon örült, mert ő is szerette ezt a dalt, és tudta kívülről. Így együtt énekelték a refrént:

*Ó szép hazám, dicső hazám,
Hol öröklét derül reám,
Ahol nem lesz sírás
Elválás, búcsúzás
Csak fény s megújulás,
Ó, szép hazám?*

Az utolsó versszakot a misszionárius egyedül énekelte, mert Tomi már nem tudta a szöveget. Csillogó szemekkel és beesett arcán ragyogó mosollyal figyelt.

- Igen! kiáltott fel Tomi -, ez az az ének, amely akkor olyan boldoggát tette. - Azóta sem felejtette el, még ha a dal minden versszakát nem is tudta emlékezetébe idézni. Milyen jó, hogy jött a barátságos misszionárius. Most biztosan még többet hallhat erről a szép és dicső hazáról, ahol nincs szenvedés, nincs betegség, és nincsenek fájdalmak, és ahol már senki sem sír. Ott senki sem éhezik és fázik majd, mint ő most, mivel csupán néhány régi rongy szolgál neki takaróként. Aztán megkérdezte tőle a misszionárius: - Nos, fiam te már úton vagy efelé a szép és dicső haza felé, ahol az Úr Jézus számodra is gyönyörű lakhelyet tart készen?

A súlyosan beteg fiú sápadt arca egyre komolyabb kifejezést öltött, és a szeme lassan megtelt könnyel. A misszionárius mélyen megindult ennek láttán. Felismerte, hogy Isten vezette ehhez a halálos ágyhoz. Amikor azután megismételte a kérdést, Tomi sírásba fúló hangon felelte:

- Milyen szívesen elmennék oda! De nem tudom az utat. Gyakran voltam rossz, és nem vagyok való abba a szép és dicső hazába. Talán meg tudja mondani, tehetek-e valamit azért, hogy eljussak oda.

- Fiam, válaszolta a misszionárius -, nem tehetsz semmit. De nem is kell tenned semmit. Mindent, ami szükséges volt, megtette helyetted valaki más.

Tomi csodálkozó arcot vágott. Ilyent még sosem hallott. Nem kell semmit sem tennie azért, hogy eljusson ebbe a szép és dicső ha-

zába? Hogyan lehetséges ez? A misszionárius, aki észrevette a fiú csodálkozó pillantását, folytatta

- Éppen most mondtad, hogy túl rossz, és gonosz vagy ahhoz, hogy eljuss abba a szép és dicső hazába, a mennybe. Igen, így van. Mert kétségtelenül vétkeztél már Isten ellen, megszegted a parancsolatait, és jó néhány gonosz dolgot elkövettél, de sohasem halottad, hogy az Úr Jézus, Isten fia a mennyi dicsőségből lejött a földre, hogy emberként lakozzék itt? Sohasem mondták neked, hogy Ő, aki gazdag volt, érettünk szegény lett, hogy mi az Ő szegénysége által gazdagok lettünk? És senki sem mondta neked, hogy az Úr Jézus rettenetes halált halt a kereszten, hogy megmentsen bennünket, amilyen te is vagy? Igen Tomi, Isten Fia a te helyedre lépett, és elhordozta érted Isten igazságos haragját, hogy neked ne kelljen ítéletre menned. Ő volt tiszta és a szent, az ártatlan és az Igaz, és Ő meghalt értünk, a tisztátalanokért, a bűnösökért, és igaztalanokért, hogy bűnbocsánatot és örök életet nyerjünk az Ő nevébe vetett hit által.

E szavakkal a misszionárius kezébe vette a Bibliát és ezt olvasta: *"Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen"* (Jn 3,16) Tomi feszülten figyelt, egy szót sem szólt. A misszionárius pedig tovább beszélt: - Látod, tehát, hogy Isten felfoghatatlan szeretetében halálba adta Fiát értünk, bűnösökért. Te is közéjük tartozol ugye? Azután azt mondja az Úr Jézus, hogy aki hisz Őbenne, nem vész el, hanem örök élete van. És ha azt mondja: aki, akkor ebbe te is beletartozol! Hiszed-e ezt? - Igen, felelte Tomi., de egészen biztosan igaz, hogy az Úr Jézus azért halt meg, hogy engem is megváltson?

A misszionárius egy pillanatilag a Bibliában lapozgatott, majd felolvasta: *"Igaz beszéd ez, és teljes hitelt érdemel, Krisztus Jézus azért jött a világra, hogy üdvözítse a bűnösöket"* (1Tim 15.) - Igen, mondta, egészen bizonyosan igaz. Az Úr Jézus érted is meghalt, és az Ő vére megtisztít téged minden bűntől.

Tomi lehunyta a szemét és egy darabig csendben feküdt. Csak az ajka mozgott. Végre ismét kinyitotta a szemét, boldog mosollyal pillantott a még mindig mellette térdelő látogatóra, és azt mondta: - Hiszem, hogy az Úr Jézus értem is meghalt, és hordozta sok bűnömet, de hogyan volt lehetséges, hogy az Úr Jézus úgy tudott szeretni engem, pedig olyan rossz vagyok? - Ez teljesen felfoghatatlan - felelte a misszionárius, de mégis igaz. Isten ígéje mondja: *"Isten azonban azzal tesz tanúságot irántunk való szeretetéről, hogy Krisztus meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk"* (Róm 5,8)

A misszionárius még hosszú ideig a fiú mellett maradt, és beszélt neki az Úr Jézusról. Minél többet halott Tomi a Jó Pásztorról, annál nagyobb lett az öröme. Amikor a misszionárius elbúcsúzott, megígérte, hogy másnap reggel visszajön. Megtartotta a szavát. Már kora reggel felfelé tartott a lépcsőn, egy élelmiszerrel és tejjel teli szatyorral. Tominak azonban már nem volt szüksége ételre. Elutazott abba a szép és dicső hazába, amiről előző este még énekelt, és ahová olyan nagyon vágyott. A jó pásztor hazavitte báránykáját. Fia élettelen teste mellett ült az édesanyja és elfúló hangon mondta el a misszionáriusnak, hogy amikor este hazatért, olyan boldogan találta Tomit, még soha azelőtt. Újra, és újra ezt mondta: - Jézus megváltott! S azután elénekelt kedves dalát, mégpedig azt a versszakot is, amelyet előző este a misszionáriustól tanult. Ezzel aludt el, és többé nem ébredt föl. Tomi szíve vágya teljesült. Most ott lehet abban a szép, és dicső hazában, ahol nincs többé fájdalom, és betegség, ahol örök öröm és boldogság uralkodik...

Mezei Mária - Vallomástöredékek

1946. június 10-én, Budapesten, a pasaréti református templomban.

Megrendítően szép és felejthetetlen pillanat ez számomra. amikor most idelépek az Úrasztala elé. Színésznő vagyok, sok-sok szerep van mögöttem, s most mégis elszorult szívvel, akadó lélegzettel állok itt, mert először történik meg velem, hogy nem színházban, a mások élményeit és szavait közvetítem, ami tulajdonképpen a színésznő feladata, hanem az Isten házában, a saját élményeimet a saját szavaimmal próbálom átadni Önöknek. Bocsássák meg nekem ezt a merészséget és engedjék meg, hogy belekezdjek ebbe a csendes beszélgetésbe, amit úgy kívánok, mint soha semmit egész életemben.

Legelőször is kérni szeretnék Önöktől valamit. Én azt kérném ha lehet, vessenek le most magukról minden cinizmust és gőgöt s hallgassák meg az én szerény dadogásomat – szereptel. Mert én most őszintén szeretnék beszélni, olyan őszintén, ahogy talán életemben nem beszéltem, olyan őszintén, mint ahogy a füvek és a fák, a hegyek és a madarak beszélnek, akik között közel két évig éltem. Ez a két esztendő volt, azt hiszem mindnyájunk életében a legnehezebb, a legsötétebb élményekkel telezsúfolt idő.

Mindnyájan hoztunk valamit magunkkal ebből a pokoli két esztendőből, valami végleges tapasztalást, ami irányítja azóta is az életünket. Én is hoztam. Én azt, hogy itt állok és élek s ezt olyan nagyon nagy ajándéknak érzem, amit nem fogadhatok el viszonzás nélkül, s amikor most Önökkel beszélgetni kívánok, amikor verset mondok vagy énekelek, amikor színházat játszom, vagy egy gyereket megsimogatok, úgy érzem, nem teszek egyebet, mint törlesztek - törlesztem az adósságom, amivel tartozom annak a Valakinek, aki az életemmel újból megajándékozott. S én úgy gondolom, s ezért ne haragudjanak rám, hogy mindnyájunknak valahogy így kellene felfogni az ez utáni életünket: ajándéknak, amiért hála jár és viszonzás. Meggyőződése, hogy ez a végső értelme ennek a különben olyan nagyon értelmetlennek látszó háborúnak.

Igen, én hoztam valamit a hegyekből. Hazahoztam a hitemet, mint egy nagy, jó szagú meleg kenyeret, most szeretném, úgy, de úgy szeretném széjjelosztani. A hitemet, hogy érdemes élni, de érdemes meghalni is, mert csodálatos törvények igazítják mindnyájunk lépéseit s a halál nem pont az életünk mondatának végén, legfeljebb pontosvessző, ami után újabb mondat következik.

Elhoztam a meggyőződésemet, hogy van egy nagyon nagy törvény, ami így szól: semmi, ami történik veled, benned vagy körülötted, nem véletlen, hanem minden tettered és gondolatod megtermi a következményét s ezért, bármi jó vagy rossz ér az életben, annak előidézője te és csakis te vagy. S ha értetlenül állsz szemben valami történéssel, valami méltatlansággal, szenvedéssel vagy magával a halállal - légy meggyőződve róla, hogy feltétlenül megérdemelted, mert okozóját, a törvényellenes tettet te követted el még akkor is, ha most már nem emlékszel rá.

És elhoztam a legnagyobb törvényt, a törvények királyát, amiben minden benne van, ami mindent betölt és mindent éltet, ami mindennek a megoldása, célja és értelme - elhoztam a Szeretetet. Itt lakik bennem, benned, mindnyájunkban. A füvekben és a fákban, a virágok

illatában és a kutyád szemében, a kavicsokban és a hegyekben, a csillagokban és a méhekben, a búzádra hulló esőben és a gyermekedre hulló könnyben, az igazi dalban, az igazi csókban, mindenben, ami van, amit látsz és amit csak sejtessz, mindenben a szeretet él - mert a szeretet az Isten.

Szinte látom most egyesek arcán a gúnyos és fölényes mosolyt. Szegény teremtés - gondolják -, milyen naiv és megszállott a hitével. Látom a másik megránduló vállát, amint lerázza magáról a képtelennek és számára szinte már nevetségesnek hangzó elavult szót: Isten. Látom a harmadik ökölbe szoruló kezét, haragosan ránduló száját, amint fenyegetően dünnyögi: Istent mernek emlegetni nekem, nekem, aki annyi szörnyű kín és megaláztatáson mentem át? Hát hol van az az Isten, aki eltúrta ezt a pokoli sok szenvedést és halált? De látom azt a néhány kifényesedő szemet és kisimuló arcot is, akik a saját lelkük halkán éneklő hangját hallják visszhangozni, amikor elsőhajtom a szót: Isten. Látom mind a négyfajta embert: a Gögösöket, a Bosszúállókat, a Kétkelőket és a Hívőket. Jól látom őket, mert vándorlásom alatt sokszor találkoztam mindegyikükkel. Akkor hallgattam, kérdeztem, figyeltem őket, most megpróbálok felelni nekik.

Mondd, te szegény, gögös ember, miért rángatod a vállad? Mire vagy olyan gögös, mondd? Az erődre talán? Hát nem láttad, hogy fosztja le az éhség csontjaidról a jól ápolt és agyon-tornáztatott izmokat? Nem láttad, hogy mállik szét imádott tested a gyűlölet által gyártott fegyverek egyetlen kis szilánkjától? Nem láttad, hogy dőltek össze palotáid, villáid, gyáraid, hidaid, nagyszerű erőid minden produktuma?

Mert a gyűlölet szórta a bombát, s a sok büszke emberi alkotás összeomlott, mint a kártyavár. Nem merült fel benned egy pillanatra sem a kétely, hogy talán, talán nem volt jó az alap, amire építettünk eddig? Mert nézz csak szét a romokon, pesti embertársam - nem furcsa az, nézd csak -, hogy a templomtornyok mind-mind milyen egyenesen állnak? Mint összetett, imádkozó kezek nyúlnak fel a romok közül az égre...

Mosolyogsz? Nem hiszel a jeleknek? Kár - nagy kár, mert a Jelek és Csodák vezethetnek már csak ki bennünket abból a sötét és félelmetes rengetegből, ahová az emberi értelem bevezetett s ottfeljtett minket.

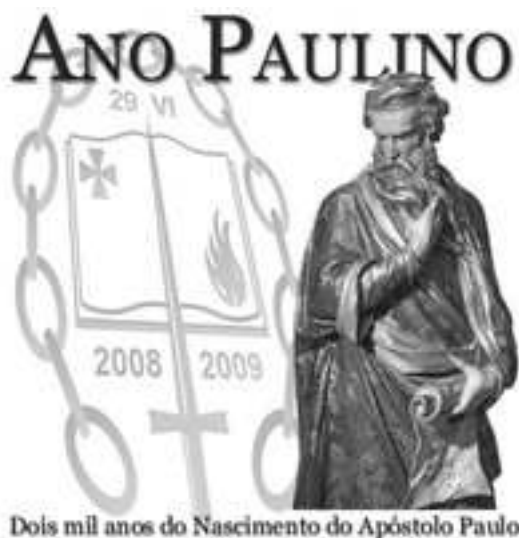
Vagy a vagyonodra vagy gögös, te szegény vállvonogató? Hát van még vagyonod? Vagy ha már nincs, gondolod, hogy ha újra összespekulálsz, összefeketézed, összeházasadod, összeirigykedsz? Gondolod, hogy most majd meg fogod tudni tartani? Nem, és ezerszer is nem! Ez az egyik legnagyobb értelme ennek az egész elmúlt szörnyűségnek, hogy ráébredjünk végre: csak az marad meg az anyagi javakból, amiért becsületes és jó szándékú munkával, mi magunk megdolgoztunk. A többi elviszik, elszórják, felégetik, mind. Nem fontos kicso-da, milyen jogcímen és milyen jelszó védelme alatt.

A jelszavak és emberi szándékok mögött az isteni szándék rejtezik és könnyörtelenül csak annyit hagy meg mindenkinek, amennyi valóságosan jár neki és amennyire valóságosan szüksége van ahhoz, hogy az Úton tovább tudjon menni.

És vigyázz, ember, minél kevesebb az úti csomagod, annál közelebb vagy a Célhoz, s aki mindenét és mindenkiét elvesztette, az nagyon figyeljen, áhítatosan figyeljen, mert ahhoz már nagyon közel van a Cél: ahhoz már nagyon közel hajolt az Isten.

(folytatjuk)

2000 ÉVE SZÜLETETT A NÉPEK APOSTOLA

Az átváltozás órájáról, amikor Saulból Pál lett, drámai leírást ad Szent Lukács: Amikor Saulnak kimerítő lovaglás után kevéssel dél előtt a távolban feltűntek Damaszkusz tornyai, „az égből egyszerre nagy fényesség vette körül. Földre hullott, és hallotta, hogy egy hang így szól hozzá: Saul, Saul, miért üldözöl? Pál megkérdezte: Ki vagy, Uram? Az folytatta: Jézus vagyok, akit üldözöl. De állj föl, és menj a városba, ott majd megmondják neked, mit kell tenned. Útitársainak elakadt a szavuk, mert hallották a hangot, de látni nem láttak semmit sem. Saul fölkelt a földről, kinyitotta szemét, de nem látott. Úgy vezették be Damaszkuszba kézen fogva.” Itt három napig imádkozott és töprengett. Ak-

kor az Úr elküldte hozzá Ananiást, és szíve elnyerte a hit ismeretét. Ezután megnyíltak szemei és látott.

A következő szombaton határtalan volt a csodálkozás a damaszkuszi zsinagógában, amikor Saul fölállt, és a farizeus biztos szentírásismeretével bizonyította az elnémult hallgatóság előtt, hogy a Názáreti Jézus valóban a megígért Messiás. Azt is elbeszélte nekik, amit maga átélt, és hogy ő már a Krisztusé. Akkor kitört a fölháborodás vihara, Pálnak menekülnie kellett. Amikor három év múlva ugyanott áll, életre és halálra megy a dolog. A megrökönyödött zsidók meg akarják kövezni az „árulót”. A keresztények elrejtik, de a város kapuinál örök állnak, hogy elfogják. Akkor barátai éjjel kosárban eresztik le a város falának egyik oldalán. Így kezdi Pál rögös útját, amely az Egyháznak a népekhez vezető útja lesz.

Pál fölemésztí magát „az ige terjesztésében”. A gyenge és beteges ember mintegy hat-ezer, fáradságosan megjárt kilométer után végigtekint az Úr keresztútjának követésében eltelt életén, és így könnyít szíve terhén:

„Isten nekünk, apostoloknak az utolsó helyet jelölte ki, mint olyanoknak, akiket halálra szántak, hogy látványul szolgáljunk a világnak, az angyaloknak és az embereknek is. Mindmáig éhezünk és szomjazunk, nincs ruhánk, és verést szenvedünk. Nincs otthonunk, és kezünk munkájával keressük kenyerünket. Ha átkoznak minket, áldást mondunk, ha üldöznek, türelemmel viseljük, ha szidalmaznak, szelíden szólunk. Szinte szalakja lettünk a világnak, mindenkinek söpredéke mostanáig. -- Krisztus szolgálói (mások)? Én még inkább. Hiszen többet fáradtam, többször voltam börtönben. Módszerű sok verésben volt részem, sokszor forogtam életveszélyben. A zsidóktól öt ízben kaptam egy híján negyvenet, háromszor megbotoztak, egyszer megköveztek. Háromszor szenvedtem hajótörést, egy nap és egy éjjel a nyílt tengeren hanyódtam. Sokszor voltam vándorúton. Veszélyben forogtam a folyóvizeken, veszélyben a pogányok között; veszélyben városokban, veszélyben a pusztaságban; veszélyben a tengeren, veszélyben az áltestvérek közt. Fáradtam, gyötrődtem, sokat virrasztottam, éheztem és szomjaztam, sőt koplaltam, fagyoskodtam, és nem volt mit fölvennem.”

Amikor az apostol harmadik apostoli útján Palesztinába visszatérőben megérkezett Cézáreába, egy Agabusz nevű tanítvány megragadta derék- kötelét, összekötözte vele kezét és lábát, és így szólt: „Azt az embert, akié ez az öv, a zsidók megbilincselik, és átadják a pogányoknak.” Így is lett. Jeruzsálemben az apostolok örömmel fogadták az érkezőt. De arra kérték, mutassa meg a zsidó néphez való tartozását, és ezért kíséren föl a templomba négy férfit, akik ott fogadalmi áldozatot akarnak bemutatni. Pál velük ment.

Ekkor azonban ellenfelei elhíresztelték, hogy pogányt vitt magával a szentélybe, és így a templomot megszenségtelenítette. Ezért halál volt a büntetés. A templom kapuit bezárták, és a fölzajdult tömeg meg akarta Pált kövezni. Az utolsó pillanatban megjelent a római parancsnok és leállította őket. Pált hivatalosan letartóztatta, és elküldte Cézáreába a helytartóhoz, hogy ítéljen fölötte. Akkor Pál kijelentette: „Római polgár vagyok. A császárhoz föllebbezek!” Rómába vitték. Nem tudjuk, mikor végezték ki ott, de ismerjük a helyet, ahol lefejezték: a Rómából Ostiába vezető út harmadik mérföldköve mellett.

Egy régi legenda szól arról, hogy azon a helyen, ahol szent feje a földre hullt, három forrás fakadt. Mély értelmű jelképe ez annak az életfolyamnak, amely Pálon át a világba áradt.

A mártírhalált halt apostolt Krisztus után 67-ben a mai Falakon kívüli Szent-Pál-bazilika helyén temették el. Koporsóját a 2002-es ásatások során fedezték fel, és 2006 decembere óta a zarándokok is látogathatják.

Mondások a Szentírásról

- ◇ **Bánk J. Érsek:** Nem olvashatjuk eleget a Szentírást. Akármennyit olvassuk is, mindig úgy érezzük, hogy még nem olvastuk végig. Olyan, mint nyári éjszakán az ég; minél tovább nézzük, annál több csillag van rajta.
- ◇ **Tárkányi Béla:** A Biblia nem csupán nyelvemlék, hanem az élet mindennapi könyve, mellyel semmi más könyv nem állja ki a versenyt, melyet semmi más könyv nem pótol, s melyre oly szükségünk van folyvást, mint a mindennapi kenyérre.
- ◇ **Papini:** A világmindenség képírással írt Szentírás, valósággal második Biblia melyet nektek kell (a természettudósoknak) megmagyaráznotok és a mi nyelvünkre lefordítanotok. Ki kellene betűznötök és összefüggő szövegbe foglalnotok a szavakat, amelyeket Isten a mindenség mindenegyes lapjára írt. (VI.Celesztin pápa levelei)
- ◇ **Szt. Ágoston a Bibliáról:** Igéid mélysége csodálatos. Ami elénk tárul: csupán kicsinyekkel enyelgő arc, de csodálatos Uram a mélysége, ez a roppant mélység csodálatos. Beléje néznünk félelmetes. Döbönt tisztelet és remegő szeretet béklyóz le bennünket. (Vall: 394.)
- ◇ **Szt. Jeromos:** Ha nem ismerjük a Bibliát, nem ismerjük Jézus Krisztust.
- ◇ **Szent Hugó** – meghalt 1200 – gyönyörűsége a Szentírás volt: Öröm a békében, fegyvere a harcban, élete az éhínségben, orvossága a betegségben. (Szentek é. IV.)
- ◇ **Bacon:** A természet az ég selymébe kötött Biblia, a második Szentírás, melynek ismerete: út a Teremtő csodálatára.
- ◇ **Keresztény tudós** gondolata: Ha a világ összes szentírása megsemmisül vajon a keresztények életéről le lehetne-e írni az evangéliumot?

Imádság:

Uram Jézus, taníts meg arra, hogy nagylelkű legyek,
 És úgy szolgáljalak, amint megérdemled:
 Hogy adjak számolgatás nélkül,
 Hogy harcoljak nem gondolva arra,
 Hogy sebeket kaphatok,
 Hogy dolgozzam pihenés nélkül,
 Egészen odaadva magam a Te szolgálatodra,
 Nem várva más jutalmat, mint azt,
 Hogy tudom: a Te szent akaratodat teljesítem. Ámen.

JOGI SAROK**Az öröklési szerződés**

Az öröklési szerződéssel az örökhagyó arra kötelezi magát, hogy a vele szerződő felet tartás vagy életjáradék fejében örökösévé teszi (Ptk. 655. § (1) bekezdés). Az öröklési szerződés tehát egy olyan tartási vagy életjáradéki szerződés, ahol a tartás vagy életjáradék ellenértéke nem valamilyen vagyontárgy – az esetek többségében ingatlan – tulajdonjogának átruházása, hanem a teljes hagyaték vagy annak meghatározott része. Ugyanakkor lényeges különbség az, hogy a hagyaték tulajdonjogát az eltartó csak akkor szerzi meg, ha az örökhagyó meghal.

Az öröklési szerződés érvényességéhez – speciális jelleggel - két tanú aláírása is szükséges, függetlenül attól, hogy azt – ingatlanra vonatkozó öröklési szerződésnél kötelező módon – ügyvéd is ellenjegyzí, illetve közvégrendeleti formában érvényes.

Az örökhagyó arról a vagyonáról, amelyet öröklési szerződéssel lekötött, sem élők között, sem halál esetére nem rendelkezhet. Az öröklési szerződéssel lekötött ingatlanra - az örökhagyóval szerződő fél javára - az ingatlan-nyilvántartásban elidegenítési és terhelési tilalmat kell bejegyezni, amely teher az örökhagyó haláláig, illetve hagyatékának átadásáig az ingatlan-nyilvántartásban fog szerepelni.

Az öröklési szerződés módosítására és megszűnésére a tartási és életjáradéki szerződés szabályait kell alkalmazni, így a bíróság a szerződést - mindkét fél érdekeinek figyelembevételével – módosíthatja, illetve megszüntetheti, ha annak feltételei fennállnak. A fenti szabályokat az indokolja, hogy az öröklési szerződés a felek között olyan tartós, esetenként hosszantartó kapcsolatot hoz létre, amelynek során elképzelhető, hogy a körülmények megváltoznak. A szerződés megszüntetése csak a végső megoldás, ilyen esetekben azonban a felek között el kell számolni, és az örökhagyót valamilyen formában a már megvalósult tartás vagy életjáradék értékének visszatérítésére kell kötelezni.

Dr. Fila László ügyvéd Telefon/fax: 06-28-480-163

Imádság:

Ha megszűntél adni, megszűntél Szeretni,
Ha megszűntél szeretni, megszűntél Növekedni,
Ha megszűntél növekedni, megszűntél Tökéletesedni,
Ha megszűntél tökéletesedni, megszűntél kibontakozni Istenben,
Mert Szeretni annyi, mint Isten útjára lépni, Vele kapcsolatot találni.

Lelkiségi mozgalmak a Magyar Katolikus Egyházban

9. KALÁSZ

KATOLIKUS ASSZONYOK ÉS LÁNYOK SZÖVETSÉGE

Napjainkban szinte teljesen hiányzik az ifjúság nemeknek megfelelő nevelése. Ennek hatása az a társadalmi jelenség, hogy korunkban a női méltóság egyre inkább háttérbe szorul. Ez ellen száll harcba a KALÁSZ, ezt az űrt hivatott pótolni a nevelés területén. *Egyesületünk legfőbb feladata, egy a katolikus keresztény erkölcs szellemében készítse fel a lányokat sajátos női hivatásukra: a hitvesi és a családanyai szerepre, az otthont teremtő, életet ápoló és gondozó szeretetre.*

1936-ban alapított egyesület eleinte a falusi lányokkal foglalkozott, mivel ők szorultak leginkább arra, hogy elemi iskolai tanulmányaik lezárása után tovább műveljék, neveljék őket. Alapítónk: Luczenbacher Rita és Stettner Andrea. A Mozgalom gyorsan terjedt, sorra alakultak a lányokörök, a lányok népfőiskolákon és egyéb tanfolyamokon vettek részt. 1950. évi feloszlata és az ezt követő 40 év szünet után az egyesület 1989-ben kezdte meg újra működését - ekkor már nem csak a falvak, hanem a városok területén is.

Célunk a keresztény értékek közvetítése, erősítése, a lányok felkészítése a hivatás betöltésére és a társadalom újjáépítésének segítése a családokon keresztül. A különböző korosztályú lány- és asszonycsoportjaink, valamint az országos központ az alapítók által megfogalmazott négyes célkitűzés szellemében végzi munkáját: *katolikus hitükben erős, erkölcsükben tiszta, nemzeti kultúránk értékeit ápoló, művelt, hivatástudattal rendelkező nők, feleségek és családanyák képzése.*

A KALÁSZ tagsága közel 1000 fő, de jelentős pártoló tagságunk is. Az egyesület tagjai részben az idősebb generációkból, még a szövetség feloszlata előtti időből származó egykori lánycsoportok tagjaiból kerülnek ki, ők képezik a nagymama-csoportjainkat. Szervezetünkhöz azonban egyre több fiatal is csatlakozik. Az alapítók céljait is figyelembe véve programjainkat elsősorban nekik tervezzük. Tevékenységeink körébe tartoznak a rendszeresen, egy évben több alkalommal is megrendezett nyári gyermek- és ifjúsági táborok, a családi életre felkészítő, fiataloknak szóló kurzusok, kézműves-, főző- és tánctanfolyamok. Tagjaink számára rendszeresen lelkigyakorlatokat, zárándoklatokat rendezünk. Amellett, hogy a KALÁSZ vezetői napi munkakapcsolatban vannak velük, csoportjaink vezetői évente egyszer egymással is találkoznak.

„Tíz falu, egy asztal” mozgalmunk nemzetközi hírre tett szert. Szent Istvántól ered a gondolat, hogy 10 falunak legyen egy közös temploma. Ezt a gondolatot elevenítettük fel a millecentenárium jegyében, s azóta számos alkalommal az ország különböző tájain egy-egy falu meghívja a környező 10 falut a közös oltár, kultúra, lakoma asztalához.

Az egyesület saját kiadásában jelenteti meg az „Új Kalász” című folyóiratot. Nemzetközi fórumokon is jelen vagyunk. Megfigyelőként bekapcsolódunk az Actio Catholica Nemzetközi Fórumának munkájába.

Várjuk sorainkba azokat a katolikus lányokat, asszonyokat, akik tevékenységünket fontosnak tartják, célkitűzéseinkkel egyetértenek! Jelentkezni a KALÁSZ-Központban lehet. (ill. a kerepesi csoportnál - szerk.) KALÁSZ-Központ: Cím: 1122 Budapest, Hajnóczy u. 10. L/9. Honlap: www.ujkalasz.hu

A plébániánkról jelentjük ...

◆ „Ki mit tud a Bibliából” címmel, Egyházközségünk hittanosa vetélkednek egymással november 22-én a plébánián. Felkészülési anyag: Szent Lukács evangéliuma. Óvodások, alsó-és felső tagozatos iskolások, bér mátkozásra készülők vesznek részt ezen a rendezvényen, korcsoportoknak megfelelő kérdéssorral. A tudáspróba helyezettjei ajándékba részesülnek, majd agapéval fejezzük be az ünnepi együtlétet.

◆ A Biblia Évében az Újszövetségi Szentírás tárgykörében versenyt rendezünk az Egyházközség minden Tagja számára.

Az év végéig 2 hetente, a vasárnapi szentmisék után egy kérdéssort adunk ki, amelyre a válaszokat, a templom előterében található dobozba kell leadni, névvel ellátva. **A játékban résztvevők a helyes válaszaik alapján pontokat gyűjtenek.** A szerzett pontokat december végén összesítjük, és az első 5 helyezettet - a január első vasárnapján történő eredményhirdetésen, - értékes jutalomban részesítjük. Kérjük, hogy akik beneveznek a versenyre, - a pontszerzés érdekében - rendszeresen jöjjenek a feladványért, még akkor is, ha a kérdéssort nem mindig sikerül teljes egészében megválaszolni.

Ízelítőül közöljük az okt. 19-én kiadott I. kérdéssort.

1. Mit jelent a BIBLIA szó magyarul? 2. Mit jelent az EVANGÉLIUM szó magyarul? 3. Szent Lukács evangéliuma hányadik írásmű az Újszövetségi részben? 4. Kinek, melyik apostolnak volt a tanítványa Szent Lukács? 5. Kik voltak Keresztelő János szülei? 6. Mi az angyal neve, aki megjelent Zakariásnak? 7. Milyen jelet kapott az angyaltól Zakariás? 8. Ki volt az idősebb, Jézus vagy Keresztelő János? 9. Hol, melyik városban köszöntötte az Angyal Máriát? 10. Hogyan válaszolt végül Mária az angyal szavaira?

◆ **A pásztorjáték első próbája** november 9-én vasárnap 17.00 -kor lesz a templomban. Kísérjük figyelemmel az erről szóló hirdetést! Várjuk a szereplők jelentkezését!

◆ **Gitáros imaest** lesz a templomban november 14-én pénteken 18.00 órától.

◆ **A III. Egyházközségi jótékonysági bálunkat** idén nem novemberben, hanem 2009 farsangi időszakában tervezzük megtartani.

Idősek imája

- Uram, köszönöm Neked az ajándékba kapott éveket és évtizedeket. Köszönöm életem minden eredményét, amivel megörvendeztetettél és minden kudarcát, amivel korlátaimra figyelmeztettél. Köszönöm családtagjaimat, akik elviselnek, akik mellettem állnak és szeretnek.

- Uram, adj erőt, hogy békésen hordjam az öregkor terheit, humorral fogadjam feledékenységem jeleit, erőtlenségemet, érzékszerveim tompulását, testi-szellemi erőm hanyatlását.

November 11.

Szent Márton ünnepe a magyar néphagyományban tradicionálisan a gazdasági évet lezáró ünnep. A tél kezdetét jelzi, hogy eddigre már mindenhol elszámolnak a pásztorok a tavaszi-nyári időszakban rájuk bízott jószággal, és a gazdától megkapják járandóságukat. A betakarítással összefüggő munkálatok is lezárulnak erre az időszakra, sőt az ősszel szüretelt szőlőből is kiforr az új bor. November hónapot bizonyos vidékeken "kis farsangnak" is nevezték, ugyanis ekkor még meg lehetett tartani a lakodalmakat és vigaságokat, amelyek majd az adventi időszakban tiltva lesznek.

Az ünnep eredete az ókori Rómába nyúlik vissza. A legenda szerint Róma védői elaludtak, és az ellenség, a gallok támadásától csak az mentette meg a várost, hogy a ludak hangos gágogására felébredtek. Innen az Avis Martis, azaz Mars lúdjai elnevezés. (Mars a római mitológiában hadisten.) Ez az Avis Martis formula változott át aztán a keresztény hitvilágban Avis Martinus, azaz Márton lúdja alakká.

Márton valós történeti személy, Pannóniában született, Szombathelyen 317 körül, apja római százados volt, Márton is katonaként került a mai Franciaország földjére, ahol keresztény hitre tért, és kolostort alapított. 371-ben püspökké szentelték Tours-ban, így Franciaországban is igen népszerű. A legenda szerint Szent Márton nem akart püspök lenni szerénysége miatt, ezért elbújt a libák óljában. Azok azonban hangos gágogásukkal elárulták rejtekhelyét. Innen a Szent Márton lúdja elnevezés. Ezen a napon hagyományosan libát ettek a paraszt családok, úgy tartották, aki ezen a napon libát nem eszik, egész évben éhezni fog. Általában erre a napra forr ki az újbor, a kicsit még csípős ízű nedűt Szent Márton boraként is emlegetik.

A legenda szerint Márton egy napon koldussal találkozott. Megszánva a didergő embert köpenyét kardjával ketté vágta, és felét a koldusra terítette. Másnap ugyanazon az úton Krisztus jött Mártonnal szemben, vállán az előző nap kettévágott köpeny. Márton püspököt gyakran ábrázolják a vállán át dobott fél köpennyel e történet alapján.

**A szilasligeti kápolnában minden hónap 1. vasárnapján
reggel 8.00 órakor görög katolikus szentmise van.**

„LÉPCSŐK”

A Kerepesi Római Katolikus Egyházközség lapja

Felelős kiadó és szerkesztő: Frajna András plébános

Főszerkesztő: Sohan Andrásné

Szerkesztők: Lobmayer Miklós, Lobmayer Miklósné

A szerkesztőség címe: 2144 Kerepes, Templom u. 17.

Tel.: 06/28/560-370 Fax: 06/28/560-371

e-mail: frajna.andras@vaciegyhazmegye.hu

Internetes honlap: www.szilker.hu

Megjelenik a hónap első vasárnapján 450 példányban

Szentmisék rendje:

A kerepesi templomban:

Vasárnap: **8.00 és 18.00**

hétköznapi: **6.15**

Kivéve csütörtök: **18.00**

Szilasligeti kápolnában:

Vasárnap: **11.00**